

Ca. 1875

AFSENDER

Henrik Gerner

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Viborg

Arkivplacering:
Mappe 9 nr. 39

DOKUMENTINDHOLD

Første del af brevet er fra Henrik Gerners kæreste, som gerne ville have hilst på Joakim Skovgaard. Sidst i brevet undskylder Henrik Gerner for sin kæreste og hendes brev.

TRANSSKRIFTION

Mappe 9 nr. 39

Herr Skovgaard.

Han ve val l t søer om aa faa Br v fra m e, men to [?des] a [?] va her i  e B i, ku a et neit me den Fornyvels, der de nu [?] va drauen herfra aa skriv til Dem. Ded er et faalit plasir [?lit] Navn han hur, de først Gaang a mi elskede Hendrik [?fortaal] me ed, va a li ve aa faal bagg  ver A grint saa mi Mauv va farre aa spr k, den haalt da Gu ske tak de Gaang, men tænk om den haad sprak, saa haad han (ja A miener Dem) hat ded po si Samvittihied te A [?] komen te aa go uen Mauv hiel mi Lev tied. A er farre ve aa gru  ver ed hve aa tink derpaa. Han ska no et bliv bedr ved  ver aal de A har skr vn, men A ber Dem aa ta imo mi Helsen me e glaa Sind. Maren [?] [?Klatballeg r].

[Margin] |Hvis som en Tid de ve bes  vos, saa e Di hvalkommen hvi haar en grumme stur M ing mid i  e G r, me a [?] Kok som in hil Diel Høns, ded var nok v er aa klister paa ed St k Papir.

•2• K ere Ven De maa undskylde at min K jerreste har taget sig den Frihed at skrive til Dem, hun var heroppe i dag og ville have hilst paa Dem, Da dette var ugørligt fik hun den forfærdelige Ide at skrive til Dem Herre Gud man er jo nu noget svag lige over for Kvinden og jeg kunne ike nægte hende den Forn ielse. De maa nu ikke d mme hende efter Brevet nei hun er meget deiligere, husk paa

For Marens egen Skyld jeg [?] hende [?]

Som en uegennyttig [?Dannemand)

Ei Skønhed eller Rigdom hende blev beskaaret

Langt mindre Dyder og Forstand.

Vessel

Undskyld hele dette Vrøvl men modtag et Brev fra Storck og en Hilsen fra Deres Ven

Henrik Gerner

Herr, Sport gæst.

Har ve val löt det om aa faa.
Briv fra me, men to da a, nor
va her i a Bøi, ku a et neit
me den Førgvæls, da de nu
va drauen her fra. aa skriv te
Dem. Det er et faalt plasin,
lit Navn han har, de fiste Gang
a mi elskede Hendri's fortolk
me ed, va a li ve aa faal bagg
över, A giut saa mi Maer
va farre aa spræk, den haalt
da Gu ske toke de Gang, aa teen
om den Maerdspraak, saa haer
han (ja a miener Dem) hat der
per si Samvittighed a te a ha
kommen te aa go ien Maer hiel
mi Fortid. A er farre ve aa
gre över ed hve aa tinte derpa.
Han ska no et bliv bedrøvet över
aal de a har skrivt, men a her
Dem aa to ien mi Helben me
a glaa Sind. Maren Pinconiusdatter
Hattballeger. ee

Florisson en Tiet de or bær, saa a. De har skrevet
hvi haer en grunnen, stus Hing niet i a for, me stalle hve
der in hvi d'ies Hing, stot nor neit aa aa Maer den aa Stort
Dyde.

Kære Ven De maa undskyldes
at min Hjerter har taget sig den
Frihed at skrive til Dem, kun var
heroppe idag og ville have hilst paa Dem,
~~men~~ ^{da} dette var ~~et~~ ^{et} uopgjort ~~og~~ ^{og} ~~hvis~~ ^{hvis} ~~for~~ ^{for}
~~den~~ ^{den} forfærdelige ~~at~~ ^{at} skrive til Dem
Kære Gud man er jo nu meget svag
ligover for Kvinden og jeg kunne sk
nagte hende den Fornæelse, De maa
nu ikke dømme hende efter Brevet
nei hun er meget deligere, hark
paa

For Maren's egen Skyld og kunde haaret
Sam en uegennyttig Sammenhæng
En Skjønhed eller Ryddom kunde bly
beholdt

Langt mindre Lyder og Forstand.
Verd

Undskyldt hile dette Vord men
medtage et Brev fra Storck og
en Hilsen fra Dens Ven

Henrichsen